

HODNOCENÍ PŘEDNÁŠKY PRO ODBORNOU VEŘEJNOST

Masarykova univerzita	Filozofická
Fakulta	teorie a dějiny divadla, filmu a audiovizuální kultury
Obor řízení	Ivan Rumánek, PhD.
Uchazeč	13.3. 2024
Datum přednášky	<i>Kontinuita v tradici japonského klasického divadla</i>
Téma přednášky	19 prezenčně, 7 on-line
Přítomno posluchačů (počet)	Prof. Zdenka Švarcová, Dr. Doc. Mgr. Ivona Barešová, Ph.D. Doc. MgA. David Drozd, Ph.D. Prof. PhDr. Petr Kyloušek, CSc.
Pověření hodnotitelé (členové komise)	

Habilitand svou přednášku účelně rozčlenil a svůj výklad provázal s přehlednou powerpointovou prezentací, která výrazně napomohla k pochopení japonské terminologie a přispěla k jasnosti výkladu.

V úvodní části pojednal dr. Rumánek o specifičnosti japonské tradice a vedle zeměpisného faktoru zdůraznil mentální nastavení japonské kultury ve vztahu ke kontinuitě, uchování tradičních hodnot, včetně písemné dokumentace a památek. To umožňuje sledovat postupné proměny této tradice, a to jak v celkovém pohledu, tak také v detailech, a propojit tak makroanalýzu s mikroanalýzou.

Ústředním bodem výkladu byla prezentace proměn japonského divadla od počátku 15. století po současnost. Habilitand se zaměřil na vazby mezi divadlem nó a raným divadlem kabuki a položil si otázku, zda je kabuki samostatný divadelní žánr, který vzniká nezávisle, nebo je výsledkem transformace existujících tradic.

V průběhu přednášky dr. Rumánek velmi přehledně představil základní žánry japonského tradičního divadla, shrnul dějiny divadla nó (zejm. připomenul Zeamiho a jeho koncept „júgen“). Zdůraznil přitom i žánrové subvarianty, které jsou v běžné interpretaci vnímány jako marginální či neortodoxní. Tyto interpretační přesuny pak umožnily vyložit návaznosti mezi tzv. post-klasickým nó a raným kabuki.

Při periodizaci neopomněl habilitand poukázat na propojení dějinných událostí a postupných transformací jednotlivých prvků japonského divadla – uspořádání jeviště, kostýmů, masek, líčení, nových postav apod. -, a to jak ve vývoji tradičního divadla nó od klasického po postklasické a současné, tak později vzniknuvšího žánru kabuki. Na základě analýzy tří svitků vztahujících se k Okuni Sóši demonstroval habilitand objevnou tezi, že lze najít návaznosti (tedy ony kontinuity vytčené na počátku) mezi některými formami post-klasického nó, tanečními performancemi a počátky divadla kabuki.

Debata, která se rozvinula v závěru veřejné přednášky, se týkala vícero bodů: proměny jednotlivých žánrů, sledování a hodnocení jak kontinuity, tak příčin diskontinuity; vztahu divadla k náboženskému pozadí; problematiky postav duchů ve spojení s antropologickým aspektem japonské kultury; problematiky masky a specifického vnímání tváře a mimiky v japonské kultuře; pojetí počátků kabuki jako parodického či groteskního přepisu existujících

témat; práce s dokumentací při analýze dané problematiky; versologické terminologie a vhodnosti termínů slabika a móra; úlohy císařského dvora při zachování tradice divadla nó. Lze konstatovat, že otázky posluchačů i odpovědi dr. Rumánka rozvinuly a doplnily informace přednášky o důležité podrobnosti. Habilitand prokázal schopnost pohotové a zasvěcené reakce, poučenost, dar náležitě vysvětlit a exemplifikovat. Vedle odborné zdatnosti tak celkově – prezentací, názorností i diskusí, bezchybnou komunikací – prokázal i své pedagogické schopnosti.

Závěr

Přednáška Ivana Rumánka, PhD., *Kontinuita v tradici japonského klasického divadla*, přednesená v rámci habilitačního řízení, **prokázala** dostatečnou vědeckou kvalifikaci a pedagogickou způsobilost uchazeče, standardně požadovanou v rámci habilitačních řízení v oboru **teorie a dějiny divadla, filmu a audiovizuální kultury**.

Brno dne 14. března 2024

prof. PhDr. Petr Kyloušek, CSc.
předseda komise